

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 111/2011-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. R. V., P., a O. V., P., zastúpených advokátom JUDr. Ing. P. H., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na konanie v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Obvodným pozemkovým úradom P. pod sp. zn. OPÚ-2009/00935-19/Bd, Krajským súdom v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Sp/44/2009 a Najvyšším súdom Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sžo/51/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. R. V. a O. V. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. januára 2011 doručená a 3. marca 2011 doplnená sťažnosť Ing. R. V. a O. V. (ďalej len „sťažovatelia“) vo veci namietaného porušenia ich základného práva na konanie bez

zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Obvodným pozemkovým úradom P. (ďalej aj „obvodný úrad“) pod sp. zn. OPÚ-2009/00935-19/Bd, v konaní vedenom Krajským súdom v Prešove (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 1 Sp/44/2009 a Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sžo/51/2010.

Zo sťažnosti a z priložených príloh vyplynulo, že v konaní vedenom pod sp. zn. OPÚ-2009/00935-19/Bd obvodný úrad podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov rozhodoval o nárokoch sťažovateľov, ktorí spĺňali podmienky na navrátenie vlastníctva podľa § 3 ods. 1 písm. l) citovaného zákona.

O nárokoch sťažovateľov rozhodol obvodný úrad rozhodnutím sp. zn. OPÚ-2009/00935-19/Bd z 28. mája 2009. O odvolaní sťažovateľov proti tomuto rozhodnutiu rozhodoval krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Sp/44/2009, ktorý rozsudkom z 24. novembra 2009 potvrdil rozhodnutie obvodného úradu. O odvolaní sťažovateľov proti rozsudku krajského súdu rozhodol najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 5 Sžo/51/2010 z 25. novembra 2010 tak, že potvrdil rozsudok krajského súdu.

Sťažovatelia v sťažnosti podanej ústavnému súdu namietali porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru obvodným úradom, krajským súdom i najvyšším súdom, pretože v ich reštitučnej veci, v ktorej konanie začalo v roku 2004, dochádza k priesťahom v konaní.

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd o ich sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľov na prerokovanie vecí bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom ObPÚ P., Krajského súdu Prešov a Najvyššieho súdu SR Bratislava v konaní vedenom pod sp. zn.: OPÚ-2009/00935-19/Bd + 1Sp44/09 + 5Sžo51/10 porušené bolo...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Sťažovatelia namietajú porušenie označených práv v konaní obvodného úradu, ktorý vo veci rozhodol rozhodnutím sp. zn. OPÚ-2009/00935-19/Bd z 28. mája 2009 (nečinnosť tohto úradu mohli sťažovatelia napadnúť na príslušnom súde v správnom konaní podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku). Ak krajský súd rozhodol vo veci 24. novembra 2009 a sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 21. januára 2011 (a doplnená 3. marca 2011), bola doručená v čase, keď už nemohlo dochádzať k porušovaniu nimi označených práv týmto súdom.

Proti tomuto rozhodnutiu sťažovatelia podali odvolanie, o ktorom v odvolacom konaní rozhodoval krajský súd. Krajský súd rozhodol o odvolaní sťažovateľov rozsudkom č. k. 1 Sp/44/2009-12 z 24. novembra 2009.

O odvolaní sťažovateľov proti rozhodnutiu krajského súdu č. k. 1 Sp/44/2009-12 z 24. novembra 2009 rozhodoval najvyšší súd, ktorý rozsudkom sp. zn. 5 Sžo/51/2010 z 25. novembra 2010 potvrdil rozhodnutie krajského súdu.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľov v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

2. Sťažovatelia namietajú porušovanie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom najvyššieho súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sžo/51/2010.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súde, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Z podania sťažovateľov aj podľa zistenia ústavného súdu vyplýva, že napadnuté konanie bolo na najvyššom súde skončené 25. novembra 2010. Sťažovatelia sťažnosť ústavnému súde doručili 21. februára 2011, t. j. v čase, keď porušenie označeného základného práva na najvyššom súde, ktorý sťažovatelia označili za účastníka konania, už netrvalo a konanie o jeho sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (mutatis mutandis I. ÚS 6/03).

Vzhľadom na to, že sa sťažovatelia v predmetnej veci domáhali ochrany označených práv v čase, keď v označenom konaní pred najvyšším súdom namietané porušenie práva už netrvalo, a teda bola odstránená ich právna neistota, ústavný súd ich sťažnosť v tejto časti odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2011